

R. S. România¹). Apariția cuvântării lui Lenin în limba română la scurt timp după publicarea ei în original a avut o importanță deosebită, deoarece, pe lângă popularizarea ideilor leniniste referitoare la modul în care tînăra generație trebuie să înțeleagă și să învețe comunismul — combaterea învățării mecanice a unor lozinci rupte de procesul viu al vieții și respingerea tendințelor nihiliste, proletcultiste față de cuceririle științei și ale școlii din trecut —, devenea foarte curînd cunoscută și în țara noastră atitudinea lui Lenin față de concepțiile proletcultiste în problemele creației artistice. În această cuvîntare Lenin își exprima principiile sale despre adevărata esență a culturii proletare, subliniind importanța tradiției în construcția culturii socialiste.

Lucrarea *Menirea tineretului comunist* a avut meritul de a fi prezentat cititorilor români, pe larg, cu deosebită limpezime, un punct de vedere marxist-leninist asupra unei probleme de artă majore, îndată după formularea lui. După expunerea ideilor potrivit cărora marxismul „a devenit doctrina milioanei de proletari din toate țările” și „a cucerit multe milioane de inimi din rîndurile clasei revoluționare” tocmai pentru că în elaborarea învățăturii sale „Marx s-a sprijinit pe temelia solidă a științei omenești cîștigată în societatea capitalistă” și „a prelucrat în mod critic ceea ce a fost creat de societatea omenească”, mai pe scurt, după ce se subliniază că „marxismul ne este o pildă, ne arată cum comunismul a izvorît din suma întregă a cunoștințelor omenești”, se atrage atenția, în continuare, că acest fapt trebuie avut în vedere și atunci cînd se vorbește despre cultura proletară, care „nu vine tamesam din pămînt” și „nu este un produs al așa-zișilor specialiști de cultură proletară”: „Fără priceperea limpede că putem ajunge la cultura comunistă numai cunoscînd în mod exact cultura izvorîtă în decursul dezvoltării omenești, numai prin prelucrarea acesteia, fără o astfel de pricepere nu vom fi în stare să rezolvăm datoria noastră”².

Cuvîntarea lui Lenin la cel de al III-lea Congres general al Comsomolului a fost popularizată în țara noastră și de către presa socialistă periodică. Astfel, ziarul „Tineretul socialist” publica pe trei coloane, în numărul 3 din

¹ Lucrarea a fost publicată fără indicarea anului ei de apariție. Cercetătorii de specialitate o încadrează însă între broșurile tipărite în decursul anului 1920. Vezi de pildă: C. Mocanu și A. Mosco, *Inceputurile răspîndirii leninismului în România*, „Analele Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.C.R.”, an V, nr. 2, 1959, p. 77—78; A. Deac și I. Ilincioiu, *Lenin și România*, Editura militară, 1970, p. 140—141. Într-adevăr, ținînd seama de faptul că broșura a apărut în editura revistei „Lupta de clasă”, care, după cele 7 numere tipărite în perioada 1 iulie — 2 octombrie 1920, datorită întetirii măsurilor luate de guvern împotriva mișcării muncitorești și de reprimare a grevei generale din octombrie 1920, a fost nevoită să-și înceteze apariția (va reapare ilegal în 1926), considerăm opinia cercetătorilor amintiți, în stabilirea datei, ca nefiind lipsită de temei. Adevărul e că într-o informare a Comitetului Central din prima jumătate a anului 1921, alături de alte broșuri, este semnalată și apariția acestei lucrări: „Comitetul Central comunist a răspîndit prin grupurile comuniste 60.000 de manifeste și a tipărit cinci broșuri în 55.000 de exemplare. Aceste broșuri sînt: Tezele, Apelul Internaționalei Roșii Sindicale, Prăbușirea burgheziei, Apelul Internaționalei Comuniste și *Discursul lui Lenin către tineri*” (subl. noastră — V.Ș.). „Documente din istoria Partidului Comunist din România, 1917—1922,” vol. I, ediția a II-a, București, E.S.P.L.P., 1956, p. 321—322.

² N. Lenin, *Menirea tineretului comunist*..., p. 9. Cf. V.I. Lenin, *Opere complete*, Ediția a doua, vol. 41, Editura politică, București, 1966, p. 303—304.